

Władysław Żywicki

Nowelizacja przepisów o zespołach adwokackich

Palestra 2/12(12), 5-14

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WŁADYSŁAW ŻYWICKI

adwokat

Nowelizacja przepisów o zespołach adwokackich

Z dniem 26 kwietnia 1958 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 31.III.1958 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 22, poz. 95). Jednocześnie utraciły moc: 1) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 14.VIII.1950 r. w sprawie zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 35, poz. 218) oraz 2) Tymczasowy regulamin zespołów adwokackich, wydany w 1951 r. i zmieniony w 1954 r.

Inicjatywa zmiany dotychczasowych przepisów wyszła od samej adwokatury. Potrzeba uchylenia Tymczasowego regulaminu zespołów adwokackich — sprzecznego w wielu punktach z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości o zespołach adwokackich, a nadto faktycznie przekreślającego jakąkolwiek samodzielność tychże zespołów — była już od dłuższego czasu poruszana w prasie prawniczej.¹ Toteż Naczelna Rada Adwokacka jeszcze w 1956 r. przystąpiła do opracowania projektu nowych przepisów o zespołach adwokackich i projekt ten w marcu 1957 r. przedstawiła Ministrowi Sprawiedliwości.

Ogłoszony w Dzienniku Ustaw Nr 22 z 1958 r. tekst nowego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o zespołach adwokackich w nieznaczej tylko mierze odbiega od projektu opracowanego przez NRA.

Adwokatura ocenia zdecydowanie pozytywnie fakt wydania nowego rozporządzenia o zespołach. Usunięto dotychczasową rozbieżność między poprzednio obowiązującymi normami, opracowano przepisy, które zapewniając zespołom możliwie pełną samodzielność, zagwarantowały jednocześnie radom adwokackim należyty wpływ na ustalenie składu osobowego i na gospodarkę zespołu, wreszcie dostosowano dotychczasowe przepisy odpowiednio do potrzeb życiowych, biorąc pod uwagę 8-letnie doświadczenie pracy zespołów.

Mimo to jednak, jak zwykle bywa przy wydaniu nowych przepisów i tworzeniu nowych instytucji prawnych, rozporządzenie z 31.III.1958 r.

---

¹ Por. w „Biuletynie NRA” nr 3 z 1956 r. artykuł W. Żywickiego pt. „Zespoły adwokackie — teoria i praktyka” (str. 25—29).

zdaje się zawierać luki, niejasności, a praktyczne stosowanie niektórych przepisów tego rozporządzenia będzie nastęrczać pewne trudności. Być może zatem, że w przyszłości będzie celowe przeprowadzenie odpowiedniej nowelizacji poszczególnych postanowień tego rozporządzenia. Zresztą pewne zagadnienia już obecnie wymagają uzupełnienia przez wydanie regulaminów oraz wyjaśnienia w drodze uchwał Wydziału Wykonawczego NRA.

Rozpatrując nowe rozporządzenie z punktu widzenia istotnych zmian w dotychczasowym stanie prawnym, przy szczególnym wzięciu pod uwagę niejasności bądź też wątpliwości nasuwających się przy interpretacji nowych przepisów, napotykamy już na samym wstępie — jako zagadnienie kluczowe — sprawę odwołań od uchwał zebrań zespołów oraz odwołań zespołów od uchwał rad adwokackich.

I. Odwołania od uchwał zebrań zespołu

A. Stan prawny dotychczasowy. Dotychczasowe przepisy nie przewidywały możliwości składania przez osoby zainteresowane odwołań od uchwał powziętych przez zespoły adwokackie. Zagadnienie odwołań było specjalnie aktualne w razie odmowy ze strony zespołu przyjęcia nowego członka. Niektóre rady adwokackie zajmowały stanowisko, że w takich wypadkach osobom zainteresowanym nie przysługuje prawo zaskarżenia odmownych uchwał zespołu. Wychodzono przy tym z założenia, że wobec braku wyraźnych przepisów rady adwokackie — dla zapewnienia zespołowi należytej samodzielności — nie powinny interweniować ani też zmieniać uchwał zespołów.

Dopiero Wydział Wykonawczy NRA uchwałą z 29.XI.1957 r. („Palestra” nr 2 z 1958 r., str. 97) wyjaśnił, że jeżeli zespół adwokacki bezzasadnie odmawia przyjęcia nowego członka, rada adwokacka w myśl art. 20 u. o u.a. jest uprawniona i obowiązana do ingerencji oraz do ewentualnej zmiany odmownej decyzji zespołu adwokackiego. Również uchwała Wydziału Wykonawczego NRA z 14.II.1958 r. („Palestra” nr 5/6 z 1958 r., str. 93) stwierdza, że wprawdzie ani u. o u.a., ani rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 14.VIII.1950 r. o zespołach adwokackich nie przewidują możliwości odwoływania się do rady adwokackiej od uchwał zespołów, to jednak radom adwokackim przysługuje prawo nadzoru nad działalnością zespołów i w związku z tym rady są uprawnione do uchylania, ewentualnie zmiany uchwał zespołów, gdy uchwały te naruszają przepis prawa lub interes zawodu. W następstwie tego rada adwokacka

może również uchylić uchwałę odmawiającą przyjęcia adwokata w poczet członków zespołu.

B. Nowe przepisy. Nowe rozporządzenie wyraźnie reguluje sprawę odwołań od uchwał zespołów adwokackich (§ 11). Mianowicie od uchwał zebrania zespołu przysługuje każdemu członkowi zespołu odwołanie do rady adwokackiej, w sprawie zaś odmowy przyjęcia do zespołu nowego członka odwołanie przysługuje również ubiegającemu się o przyjęcie. Niezależnie od tego dziekan rady może poddać rozpoznaniu przez radę adwokacką sprawy będące przedmiotem uchwały. Powinien to uczynić w ciągu 14 dni od daty nadesłania radzie adwokackiej protokołu zebrania zespołu.

Sądzić należy, że wyżej wymieniony 14-dniowy termin pozostawiony dziekanowi będzie zachowany, jeśli w tym terminie dziekan wyrazi swą wolę (w formie pisma czy dekretacji uczynionej na odpisie protokołu zebrania zespołu) poddania sprawy rozpoznaniu przez radę adwokacką. Uchwała rady adwokackiej może zapaść w terminie dalszym, po upływie 14 dni od doręczenia odpisu protokołu zebrania zespołu.

W myśl § 12 nowego rozporządzenia rada adwokacka zatwierdza, zmienia lub uchyla uchwałę zebrania zespołu, zaskarżoną albo rozpoznawaną na wniosek dziekana.

Uchwały rady adwokackiej w tym przedmiocie ulegają zaskarżeniu na zasadach ogólnych, a więc do NRA, przy czym za osobę zainteresowaną, której przysługuje prawo odwołania (art. 25 ust. 2 u. o u.a.), uważa się także zespół adwokacki.

C. Tok instancji odwoławczych. Nowe przepisy wprowadzają zatem w stosunku do spraw zespołów adwokackich tryb trzyinstancyjny: zebranie zespołu, rada adwokacka, Naczelna Rada Adwokacka. Dla pewnego typu spraw istnieją obecnie nawet 4 instancje. Mianowicie kierownik zespołu może wydawać zarządzenia (np. w sprawie godzin urzędowania zespołu, rozkładu dyżurów adwokackich itp.), od których przysługuje odwołanie do zebrania zespołu (§ 9 ust. 1 lit. d) rozporządzenia). Ponieważ od uchwał zebrania zespołu przysługuje każdemu członkowi zespołu odwołanie do rady adwokackiej, a od uchwał rady adwokackiej odwołanie do NRA, faktycznie więc stworzono 4 instancje: kierownik zespołu, zebranie zespołu, rada adwokacka i NRA. W dodatku ten tryb czteroinstancyjny dotyczy spraw stosunkowo błahych, albowiem należących do wyłącznej kompetencji kierownika zespołu.

Względy celowości przemawiałyby za tym, żeby w wypadkach odwołań od zarządzeń kierownika zespołu dalsze odwołania do rad adwo-

kackich uznać za niedopuszczalne. Jednakże z zestawienia przepisów § 9 ust. 1 lit. d) (że zespół w drodze uchwały rozpoznaje odwołanie od zarządzeń kierownika zespołu) z § 11 ust. 1 (że od uchwał zebrania zespołu przysługuje odwołanie do rady adwokackiej) wynika, że w takich wypadkach przysługuje odwołanie do rady adwokackiej.

Sądzę, że nowe przepisy o zespołach w zakresie instancji odwoławczych poszły zbyt daleko. Przy dwuinstancyjnym trybie sądowym, dwuinstancyjnym trybie postępowania administracyjnego i dyscyplinarnego, przy systemie dwuinstancyjnym przewidzianym w u. o u.a. istnienie 3-, a nawet 4-instancyjnego postępowania w sprawach zespołów adwokackich wydaje się niewłaściwe. Przerzucono się tu z jednej krańcowości w drugą: od braku przepisów o odwołaniach w dotychczasowych przepisach do nadmiaru instancji odwoławczych w nowym rozporządzeniu.

Geneza nowych przepisów tkwi w konieczności pogodzenia zasady, że od uchwał zebrania zespołu przysługuje odwołanie do rady adwokackiej, z zasadą ustaloną w art. 25 u. o u.a., że od każdej uchwały rady adwokackiej przysługuje odwołanie do NRA bądź Ministra Sprawiedliwości. Słowem, bez zmiany ustawy o u.a. nie można było pogodzić kontroli rad adwokackich nad uchwałami zespołów z trybem dwuinstancyjnym. Przeciwnie, przyjmując zasadę odwołania od zebrania zespołu do rady adwokackiej, nie można było wyłączyć dalszego odwołania do NRA, zgodnego z art. 25 u. o u.a.

Na przyszłość, w wypadku nowelizacji ustawy o u.a., można by sprawę uregulować przez przeniesienie do ustawy o u.a. niektórych przepisów rozporządzenia o zespołach adwokackich, w szczególności § 8, 11 i 12, z tą zmianą, że ust. 2 § 12 otrzymałby brzmienie:

„2. Uchwały rady adwokackiej w tym przedmiocie są ostateczne.”

Przepisy te mogłyby wejść do niezwykle lakonicznego obecnie rozdziału 7 ustawy o u.a. pod tytułem „Zespoły adwokackie.”

Są to oczywiście rozważania *de lege ferenda*.

D. Wykonalność uchwał zebrania zespołu. W związku z wprowadzeniem 3-instancyjnego trybu postępowania powstaje kwestia wykonalności uchwał zespołu. Wprawdzie ani ustawa o u.a., ani rozporządzenie o zespołach adwokackich nie zawierają przepisu, że przed upływem terminu do odwołania uchwała zespołu nie ulega wykonaniu oraz że wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie zaskarżonej uchwały, jednakże przez analogię z odpowiednimi postanowieniami roz-

porządzenia o postępowaniu administracyjnym² należy dojść do wniosku, że uchwały zebrania zespołu nie są natychmiast wykonalne. Również względy praktyczne przemawiają przeciwko wykonywaniu nieprawomocnych uchwał zebrania zespołu, a to w celu uniknięcia możliwych komplikacji (np. w razie przyjęcia do zespołu nowego członka lub objęcia urzędowania przez nowego kierownika — przed uprawomocnieniem się uchwały). Zachodzi jednak obawa, że oczekiwanie na uprawomocnienie się może powodować znaczne przeciąganie się realizacji uchwał zespołu, nawet w sprawach w zasadzie niespornych. Tak więc np. uchwała, choćby przez nikogo nie zaskarżona, stanie się prawomocna dopiero po upływie 14 dni od doręczenia radzie adwokackiej i osobie ubiegającej się o przyjęcie do zespołu.

Dla przyspieszenia toku postępowania należałoby zobowiązać rady adwokackie, aby zawiadamiały zespoły, że dziekan rady skorzystał lub nie skorzystał z uprawnienia, przewidzianego w § 11 ust. 3 rozporządzenia (poddanie sprawy rozpoznaniu przez radę adwokacką), w terminie 15-dniowym od daty otrzymania protokołu zebrania zespołu.

Trzeba dodać, że niektóre uchwały zebrania zespołu nie uprawomocniają się w sposób zwykły, lecz wymagają wyraźnego zatwierdzenia przez radę adwokacką. Mianowicie w myśl § 9 ust. 2 nowego rozporządzenia o zespołach wybór kierownika zespołu i jego zastępcy wymaga zatwierdzenia przez radę adwokacką. Budzi poważne wątpliwości, czy przepis § 9 ust. 2 jest potrzebny wobec treści § 11 ust. 3 rozporządzenia.

E. Uzasadnienie uchwał zebrania zespołu. W związku z wprowadzeniem trybu odwoławczego od uchwał zebrania zespołu powstaje kwestia uzasadniania tychże uchwał. Wprawdzie żaden przepis u. o u.a. ani też rozporządzenie o zespołach nie nakłada obowiązku uzasadniania uchwał powziętych przez zebranie zespołu, jednakże uzasadnienie takie może się okazać konieczne, aby umożliwić — w toku instancji — kontrolę słuszności uchwały. Sądzę, że przysły regulamin pracy zespołów powinien nakładać obowiązek krótkiego uzasadnienia uchwał wymienionych w § 9 ust. 1, lit. b), d), f), g) i h).

F. Osoby legitymowane do wnoszenia odwołania i podstawy zaskarżenia. Uchwały zebrania zespołu mogą być zaskarżane w drodze odwołania przez każdego członka zespołu. Wynika z tego, że aplikant przydzielony do zespołu nie ma prawa wnoszenia odwołania nawet w sprawie bezpośrednio go dotyczącej, gdyż nie jest członkiem zespołu (§ 1 ust. 2 rozporządzenia).

² Por. art. 87 rozporządzenia z 22.III.1928 r. o postępowaniu administracyjnym.

Ponieważ każdy członek zespołu może zaskarżyć do rady adwokackiej każdą uchwałę zebrania zespołu, przeto formalnie dopuszczalne jest odwołanie jednego członka zespołu od uchwał dotyczących wyboru lub odwołania kierownika, zmiany składu osobowego, uchwalenia preliminarza budżetowego itp. Wobec braku ograniczeń w tym względzie w przepisach wydaje się, że z punktu widzenia formalnego możliwe jest wnoszenie odwołania nawet przez takiego członka zespołu, który na zebraniu nie był przeciwny zaskarżonej przez siebie uchwale.

Jestem zdania, że w tym przedmiocie nowe rozporządzenie poszło zbyt daleko. Stosując analogię do przepisów ustawy o spółdzielniach, należałoby przyznać uprawnienia do wnoszenia odwołania tylko takim członkom zespołu, którzy na zebraniu zgłosili sprzeciw do protokołu, albo takim, którzy byli nieobecni na zebraniu, ale nie byli należycie zawiadomieni o terminie zebrania.

Trzeba żywić nadzieję, że członkowie zespołów nie będą nadużywali przyznanego im prawa odwoływania się i że rady adwokackie nie będą zajęte rozpatrywaniem zbyt wielkiej liczby odwołań. Również należy się spodziewać, że rady adwokackie i NRA, w drodze odpowiedniej interpretacji, ograniczą uprawnienia odwoławcze poszczególnych członków zespołów do ram zgodnych z zasadą samodzielności zespołów. Niemniej jednak obecna treść § 11 rozporządzenia może nasuwać zastrzeżenia.

II. Rozgraniczenie zakresu działania zebrania zespołu i kierownika zespołu

Zarówno § 9 rozporządzenia wyliczający zakres działania zebrania zespołu, jak i § 14 określający zakres obowiązków kierownika używają wyrażenia „należy w szczególności”. Pozornie zatem wygląda to tak, że zakres kompetencji zebrania zespołu i kompetencji kierownika zespołu nie jest podany wyczerpująco, ale tylko przykładowo, i że istnieje dość obszerna dziedzina działalności zespołu nie wyliczona w § 9 i 14, co do której nie wiadomo, czy należy do zakresu działania zebrania, czy też kierownika.

Według mego przekonania, przy określaniu zakresu działania zespołu w § 9 rozporządzenia użyto dlatego wyrażenia „należy w szczególności”, że rozporządzenie podaje również w innych miejscach (§ 17 ust. 1 i § 29 ust. 2) kompetencje zebrania zespołu nie wyliczone w § 9.

Podobnie § 14 rozporządzenia, wyliczający obowiązki i uprawnienia kierownika zespołu, nie podaje całkowitego wykazu tych spraw, gdyż także i inne przepisy regulują to zagadnienie (§ 3 ust. 2, § 23, § 29 ust. 1).

Sądzę, że należałoby przyjąć, iż do kompetencji zebrania należą tylko te sprawy, które są wymienione w wyraźnych przepisach rozporządzenia (§ 9, 17, 29). Wszystkie inne sprawy nie wymienione w rozporządzeniu, jako należące do zakresu działania zebrania, należą do kompetencji kierownika. Oczywiście byłoby rzeczą pożądaną, aby dla jasności był umieszczony w rozporządzeniu przepis, że do zakresu działania kierownika zespołu należą wszystkie sprawy zespołu, których rozporządzenie nie zastrzega kompetencji zebrania zespołu (analogia do art. 20 u. o u.a.). Jednakże nawet w braku takiego wyraźnego przepisu można dojść do identycznych wniosków.

Byłoby więc trudne do przyjęcia, żeby sprawy nie wyliczone wyraźnie w rozporządzeniu o zespołach należały częściowo do kompetencji zebrania, a częściowo do kompetencji kierownika, według bliżej nie określonych kryteriów rozdziału.

Z faktu, że kierownik zespołu reprezentuje zespół, kieruje jego pracami oraz prowadzi sprawy gospodarcze i finansowe zespołu (§ 14 rozporządzenia), wynika, iż w jego ręku skupia się ogół uprawnień nie należących wyraźnie do zakresu działania zebrania zespołu.

Względy na operatywność władz zespołu i potrzebę sprężystej administracji też przemawiają za tym, żeby nie uszczuplać uprawnień kierownika na korzyść zebrania zespołu. Zresztą prawo członków zespołu odwoływania się od zarządzeń kierownika (§ 9 ust. 1 lit. d) dostatecznie gwarantuje kontrolę zebrania zespołu nad działalnością kierownika.

III. Odwołania składane przez zespół adwokacki

Było dotychczas zagadnieniem spornym, czy zespół adwokacki jest uprawniony do składania odwołań od uchwał rad adwokackich.

Obecnie sprawę rozstrzyga § 12 ust. 2 rozporządzenia o zespołach adwokackich stanowiący, że za osobę zainteresowaną, której przysługuje odwołanie, uważa się także zespół adwokacki.

Pozostaje natomiast nie wyjaśniona kwestia, do czyjej kompetencji należy w zespole wniesienie odwołania: czy sprawa ta należy do zakresu działania zebrania zespołu, czy też kierownika zespołu.

W myśl rozważań podanych wyżej pod pkt II przyjmuję, że w braku wyraźnego przepisu rozporządzenia wnoszenie odwołania w imieniu zespołu należy do kompetencji kierownika zespołu.

Za takim rozwiązaniem przemawiają również względy praktyczne. Gdyby bowiem o wniesieniu odwołania miało decydować zebranie zespołu

w drodze uchwały, to uchwała ta podlegałaby zaskarżeniu na zasadach ogólnych, a nawet gdyby nie była przez nikogo zaskarżona, uprawomocniłaby się dopiero w razie nieskorzystania przez dziekana z uprawnień wynikających z § 11 ust. 3 rozporządzenia. A zatem zanim uprawomocniłaby się uchwała zespołu zebrania o wniesieniu odwołania, minąłby już 14-dniowy termin do wniesienia tegoż odwołania. Wytworzyłoby się tzw. błędne koło. Ten wzgląd praktyczny jest dodatkowym argumentem za przyznaniem omawianych uprawnień kierownikowi zespołu.

IV. Odwołania członków zespołu od zarządzeń kierownika

W myśl § 9 ust. 1 lit. d) do zakresu działania zebrania zespołu należy m.i. rozpoznawanie odwołań członków zespołu od zarządzeń kierownika.

Przepisy rozporządzenia nie podają, co należy rozumieć przez wyrażenie „zarządzenie kierownika”: czy chodzi tu o zarządzenia natury ogólnej, czy też o takie, które dotyczą poszczególnego adwokata. Przepisy nie podają też, czy każda decyzja kierownika jest uważana za „zarządzenie”. Również milczą przepisy na temat terminu i trybu składania odwołań (czy jest wymagana forma pisemna?).

Kwestie te nadają się do uregulowania w drodze wydania regulaminu działania zespołów adwokackich.

V. Quorum

Do ważności uchwał zebrania zespołu wymagana jest obecność co najmniej $\frac{2}{3}$ ogólnej liczby członków zespołu, a ważniejsze uchwały mogą zapaść tylko większością co najmniej $\frac{2}{3}$ głosów obecnych na zebraniu (§ 10 rozporządzenia). Bardzo często liczba członków zespołu i liczba obecnych nie jest podzielna przez 3; powstaje wówczas wątpliwość, jak obliczać quorum, w szczególności, czy „ułamek adwokata” liczy się za jednostkę.

Przykład: przy liczbie 20 członków zespołu, $\frac{2}{3}$ ogólnej liczby wynosi 13,2 osoby. Czy wystarczy zatem obecność 13 osób, czy konieczna jest obecność 14? Ponieważ chodzi tu o ważność zebrania, zagadnienie nie jest błahe.

Obecne przepisy dotyczące quorum są dość liberalne. Do powzięcia uchwał w najważniejszych dla zespołów sprawach (jak np. rozwiązania zespołu) wystarcza $\frac{2}{3}$ dwóch trzecich, czyli $\frac{4}{9}$. A więc te najważniejsze uchwały, wiążące wszystkich członków zespołu, mogą być podejmo-

wane mniejszością głosów ogólnej liczby członków zespołu. Natomiast zwykle uchwały mogą być podejmowane głosami 50% obecnych, czyli przez 1/3 ogólnej liczby członków zespołu.

Ze względu na ten stan rzeczy sędzę, że byłoby celowe następujące rozwiązanie: jeśli ogólna liczba członków zespołu, ewentualnie ogólna liczba osób obecnych na zebraniu jest niepodzielna przez 3, to dla obliczenia quorum przewidzianego w § 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia zaokrągła się cyfrę wzwyż do liczby podzielnej przez 3.

Przykład: zespół liczy 20 członków, a więc liczbę niepodzielną przez 3. Dla obliczenia quorum z § 10 ust. 1 rozporządzenia przyjmuje się 2/3 liczby 21, czyli 14 osób. Ponieważ cyfra 14 jest też niepodzielna przez 3, przeto dla obliczenia quorum z § 10 ust. 2 rozporządzenia (2/3 głosów obecnych) przyjmuje się 2/3 liczby 15, a zatem quorum będzie wynosić 10 głosów. W rezultacie uchwała w najważniejszych sprawach przewidzianych w § 10 ust. 2 rozporządzenia będzie mogła być powzięta głosami 50% ogólnej liczby członków zespołu.

Jest rzeczą oczywistą, że sposób obliczania quorum powinien być rozstrzygnięty w regulaminie zespołów bądź wyjaśniony w specjalnej uchwale NRA³.

VI. Przyjmowanie i zwalnianie pracowników

Obowiązujący poprzednio tymczasowy regulamin zespołów adwokackich przewidywał, że przyjmowanie i zwalnianie personelu pomocniczego należy do obowiązków kierownika zespołu w ramach liczby etatów ustalonych budżetem (§ 41).

Obecnie § 29 rozporządzenia stwierdza, że przyjmowanie i zwalnianie przez kierownika zespołu personelu pomocniczego, w ramach liczby etatów ustalonych budżetem, wymaga uchwały zebrania zespołu.

Jest to przepis bardzo kłopotliwy dla działalności kierownika zespołu i — jak sędzę — niepraktyczny. Obecnie kierownik zespołu nie może np. zwolnić pracownika schwytanego na gorącym uczynku kradzieży, gdyż zwolnienie pracownika wymaga uchwały zebrania zespołu. Sprawa komplikuje się przez fakt, że każdy z członków zespołu może zaskarżyć

³ Rada Adwokacka w Warszawie w dniu 4.VI.1958 r. uchwaliła tymczasową instrukcję w sprawie trybu wyborów kierowników zespołów adwokackich. Instrukcja ta przewiduje, że jeśli w 3 kolejnych głosowaniach żaden z kandydatów nie osiągnie większości głosów, kierownika zespołu wyznacza rada adwokacka spośród zgłoszonych kandydatów.

do rady adwokackiej uchwałę zebrania zespołu w sprawie przyjęcia lub zwolnienia pracownika, a wówczas kwestia personalna, zwykle wymagająca szybkiego załatwienia, może się przeciągnąć na wiele tygodni. Praktycznie więc, w razie sprzeciwu 1 członka zespołu, może odwlec się na dłuższy czas przyjęcie lub zwolnienie pracownika administracyjnego. A do tego dochodzi jeszcze możliwość odwoływania się w tej sprawie do NRA.

* * *

Podane wyżej fragmentaryczne uwagi i rozważania nie wyczerpują oczywiście całego szeregu kwestii i wątpliwości, które mogą się nasunąć przy stosowaniu i interpretacji nowego rozporządzenia o zespołach adwokackich. Uwagi powyższe dotyczą tylko tych zagadnień, które, jak sądzę, są najbardziej sporne i jednocześnie mają duże praktyczne znaczenie. Poruszam je dla zwrócenia uwagi i dla wszczęcia dyskusji nad poszczególnymi spornymi kwestiami. Niewątpliwie Naczelna Rada Adwokacka czy to w drodze wydania regulaminu zespołów adwokackich, czy też w trybie poszczególnych uchwał rozstrzygnie większość nasuwających się wątpliwości i wyda autorytatywne wyjaśnienia, tak jak to uczyniła już w sprawie filij i zespołów dwuosobowych ⁴.

W konkluzji wysuwam propozycję uregulowania bądź sprecyzowania w drodze regulaminowej:

- a) podstaw i warunków zaskarżania uchwał zebrania zespołu,
- b) obowiązku uzasadniania uchwał zebrania zespołu,
- c) wykonalności uchwał zebrania zespołu,
- d) rozgraniczenia kompetencji zebrania zespołu i kierownika zespołu,
- e) trybu i terminu składania odwołań od zarządzeń kierownika,
- f) sposobu obliczania quorum,
- g) trybu wyborów kierownika zespołu.

---

⁴ Por. „Palestra” nr 9/1958, str. 81.